Р Е Ш Е Н И Е
№ 3052

гр. София, 09.05.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,**
в публично заседание на 11.04.2014 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски
ЧЛЕНОВЕ: Петя Стоилова
Миглена Недева

при участието на секретаря Наталия Г Дринова и при участието на прокурора Димитров, като разгледа дело номер **620** по описа за **2014** година докладвано от съдия Петя Стоилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по касационна жалба на [фирма], представлявано от Ф. А. В. срещу Решение от 21.11.2013г. на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 94 състав, по НАХД № 5383/2013г. С решението съдът е изменил наказателно постановление /НП/ №[ЕИК] от 15.02.2013г., издадено от Директора на Дирекция „Инспекция по труда – [населено място], с което на основание чл.416, ал.5 във вр. с чл.415в, ал.1 от Кодекса на труда /КТ/ е наложено административно наказание „имуществена санкция" в размер на 300 лева за извършено нарушение на разпоредбата на чл.128а, ал.1 от КТ. С решението районния съд е намалил имуществената санкция до размера на 150 лева.

Касаторът претендира отмяна на постановеното решение като незаконосъобразно и неправилно, постановено в противоречие с материалния закон и процесуалните правила. Счита, че закъснението е въз основа на закриване на цялата производствена база. Твърди, че при установяване на фактическата обстановка съдът се е позовал единствено на констатациите в акта. Излага подробни твърдения в защита на касационните основания. Алтернативно моли да се приложи хипотезата на чл. 28 от ЗАНН или да се намали наложеното наказание до минималния предвиден в закона

размер от 100лева.
В съдебното заседание касаторът, редовно призован, се представлява от адв. Ц.. Поддържа жалбата.

Ответникът – Дирекция „Инспекция по труда /Д./ - [населено място]", редовно уведомен, не се явява. Депозирано е писмено становище, в което се навеждат доводи за неправилност и незаконосъобразност на първоинстанционното решение. Твърди се, че СРС не е отчел тежестта на извършеното нарушение и неправилно е намалил наложената санкция. Искането до съда е да отмени решението и да потвърди наказателното постановление, като законосъобразно.
Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата.
АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, V-и касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:
Касационната жалба е депозирана в Софийски районен съд от надлежна страна в законоустановения срок в изпълнение на разпоредбата на чл. 211, ал.1 от АПК, поради което същата е процесуално допустима.
Разгледана по същество е неоснователна.

Правилно е установена фактическата обстановка по делото, като е прието, че на 25.01.2013г., във връзка с постъпила жалба, органи на Д „ИТ" – [населено място] извършили проверка, при която било установено, че [фирма], в качеството му на работодател, след писмено поискване от служителя К. И., не е издал и представил, необходимите документи, удостоверяващи факти от трудовото правоотношение в 14 дневния срок от искането. Искането било получено от работодателя срещу обратна разписка на 07.12.2012г. на адреса на седалището и адреса му на управление в [населено място], [улица]. За констатираното нарушение св. В. Д. съставил АУАН въз основа на който е издадено процесното Наказателно постановление.

От правна страна съдът е приел, че при съставяне на АУАН и при издаването на НП не са били допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. По същество е намерил, че правилно и законосъобразно е била ангажирана административнонаказателната отговорност на дружеството. Преценил е, че са налице предпоставки за приложение на хипотезата на чл. 27 от ЗАНН и е изменил наказателното постановление, като е намалил административното наказание до размера на 150 лева.

Съставът на СРС е проверил обективно, пълно и всестранно отразените в АУАН и в наказателното постановление обстоятелства, посредством разпит на свидетели. Анализирал е в съвкупност всички доказателства (гласни и писмени), като е изложил мотиви за законосъобразно ангажирана административнонаказателна отговорност на санкционираното търговско дружество, които касационният съд изцяло споделя. Императивната разпоредба на чл. 128а, ал. 1 задължава работодателя в 14 дневен срок да предостави исканите от работника или служителя документи. Законът определя тези документи, като свързани с трудовото правоотношение, което обосновава извод, че са относими за факти и обстоятелства относно възникването, действието и прекратяването на трудовото правоотношение. Това задължение за работодателя създава субективно право за работника или служителя, които от своя страна могат да го упражнят, като писмено изискат издаването на тези документи, съгласно разпоредбата на ал. 2 от същата разпоредба. С чл. 128а, ал. 3 пък е уредено

задължението на работодателя при прекратяване на трудовото правоотношение да издаде заповед за уволнение или друг документ, с който се удостоверява прекратяването му. Тези документи следва да бъдат предоставени при поискване от работника или служителя по пощата, с обратна разписка или по друг подходящ начин.
Наведените касационни основания се припокриват с тези пред въззивната инстанция, на които подробно и аргументирано е отговорено на жалбоподателя. Тези доводи на съда се споделят напълно от настоящата инстанция, която от своя страна също така ги намира за неоснователни. Редовно съставените АУАН, съгласно чл. 416, ал. 1 от КТ се ползват с презумптивна доказателствена сила. Констатациите, отразени в АУАН, съставен на дружеството не са оборени, напротив – потвърждават се от всички доказателства по делото, вкл. и от свидетелските показания. Всички реквизити на АУАН и на НП са налице. В АУАН и в НП правилно са посочени основните нарушени норми и е налице точно описание на нарушенията от фактическа страна. Никакви доказателства в хода на настоящото производство не са представени, от които да се разколебава установената от въззивния съд фактическа обстановка.
Във връзка с доводите, изложени в касационната жалба, е необходимо да се отбележи, че не се установяват твърдените процесуални нарушения при съставяне на акта за установяване на административното нарушение и при издаване на НП. Както в акта, така и в НП, изрично са посочени законовите разпоредби, които са били нарушени от жалбоподателя. Нарушението е описано достатъчно ясно и конкретно и не възниква съмнение относно неговото съдържание. Всички елементи от състава му са посочени във фактическото описание. Не се установяват и никакви данни за нарушаване на принципа на безпристрастност при вземането на решението.
Неоснователни са доводите и на ответника за неправилност и незаконосъобразност на постановеното съдебно решение, поради намаляване размера на наложеното наказание. Съдът следва да спазва конституционния принцип reformatio in peus.
Относно размера на наложеното административно наказание настоящия състав счита, че в обжалваното пред СРС наказателно постановление няма изложени никакви мотиви относно определяне размера на наказанието. При определяне размера на имуществената санкция районният съдия правилно е приложил разпоредбата на чл.27 ЗАНН, като при липса на данни за други нарушения от наказаното лице е намалил размера, но не е мотивирал решението си да измени наложената санкция, намалявайки я до размера на 150 лева вместо до законния минимум. Законът посочва границите на имуществената санкция, но във всички случаи, когато тя не е определена на законовия минимум следва да се изложат съображенията за това. След извършена индивидуализация на наказанието за конкретния случай и като взе предвид чл. 27 ЗАНН, настоящият съдебен състав счита, че размерът на наказанието следва да бъде определен на минимума от 100 лева.

По изложените съображения решението на СРС следва да бъде отменено, а наказателното постановление изменено.
Воден от гореизложеното и на осн. чл. 221, ал. 2 от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН, Административен съд София - град, V-ти касационен състав, след съвещание,

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение от 21.11.2013г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение,

94 състав, по НАХД № 5383/2013г., като вместо него постановява
ИЗМЕНЯ Наказателно постановление №[ЕИК] от 15.02.2013г., издадено от Директора на Дирекция „Инспекция по труда – [населено място], като намалява наложената на [фирма] имуществена санкция от 300 лева на 100 /сто/ лева на основание чл.415в, ал.1 от Кодекса на труда за нарушение на чл.128а, ал.1 от КТ..
Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.